

'Megemlékezésül. Goldmann Malvin'

A képen Goldmann Malvin van, anyám sógornője, Surányi Jenő felesége.

Az apámnak volt egy bátyja, Schwarcz Jenő, aki 1900-ban született. Szövetkereskedő-segéd volt, aztán később nem tudom. Akkor úgy hívták a kereskedősegédek, hogy vizesnyolcas, mert a kereskedősegédek minden reggel az üzlet előtt felsöpörtek, öntözőkannával öntötték a vizet, és amikor az öntözőkannával öntözi a vizet, akkor olyan nyolcasok alakulnak ki, azért hívták őket vizesnek. Az ő felesége, Goldmann Malvin vallásos volt, de annyira azért nem volt vallásos, hogy kendőt is hordjon [lásd: paróka]. A nagybátyámék elég vallásosak voltak. Sőt azt hiszem, kalapban

ettek [lásd: kápedli], meg valamit imádkoztak, mikor náluk voltam. Malvin kóserül főzött. Nem szerettem a főztjét, nagyon rosszul főzött. A Rómaifürdőn volt nekik egy üdülőjük. A Malvin tartotta az ünnepeket, és azt hiszem, templomba is járt. És a férje is. Jenő meg a felesége aztán először kimentek Izraelbe -- 1958 körül talán. Ők azért mentek ki, mert a fiuk Izraelben volt. Az unokaöcsém, akinek még tizennégy éves korában is az anyja fűzte be a cipőjét, tizenhat éves korában disszidált Izraelbe. Azt hiszem, 1948-ban ment el, benne volt valamelyik cionista mozgalomban, és azokkal kiment, amíg még lehetett. Először Izraelben élt, valami iskolába járt, és utána kiküldték Amerikába tanulmányútra. Ösztöndíjat kapott, azt nem tudom, mit tanult. És ott, Amerikában megismerkedett a leendő feleségével. Ők most, azt hiszem, Los Angelesben élnek. És akkor a szülők is átmentek Amerikába. Jenő ott is halt meg. Az unokaöcsémet Surányi Istvánnak hívták. Mert ők is magyarosítottak. Aztán az unokaöcsém Izraelben Sichorra változtatta meg a nevét, és elhagyta az Istvánt is, és Dávid lett. Két gyereke is van, a fia kiment Izraelbe. Már az is legalább negyven körül van, több gyereke is van.